Panou de onoare al sportului 1961

PARTIDULUI, GINDURILE ȘI RECUNOȘTINȚA NOASTRA...

ANUL NOU! Il intimpinăm cu fețele luminate de caldă bucurie, cintind impreună victoriile de astăzi și cele de miine. In anul care se incheie, am dobindit in intrecerile sportive internaționale mai multe medalii ca oricind... Și, ca de atitea ori, gindurile și recunoștința noastră se indreaptă spre cel căruia ii datorăm toate aceste succese, spre partidul drag.

Partidului ii datorăm totul! E gindul celor care fac primii pași in sport și au la indemină echipament și materiale sportive, antrenori care să-i invețe. E gindul marilor campioni care au făcut ca, la mii de kilometri de patrie, numele Republicii noastre să fie rostit cu respect și atunci cind se vorbește despre vertiginoasa dezvoltare a sportului. De la Yokohama, din Pekin sau de la Dortmund, flăcăii și fetele noastre s-au intors cu medaliile de aur ale campionilor mondiali. Și, rind pe rind, pe panoul de onoare al sportului rominesc din anul 1961 au apărut alte nume. Alți tineri sportivi romini ocupau primele locuri in campionatele europene, in marile intilniri internaționale. Bilanțul — intocmit cu atita grijă și bucurie — e cel mai impunător din cele cuprinse pină acum in istoria sportului nostru. Poate că ar trebui să-l comentăm. Nu ne-ar ajunge insă citeva file! Ne-am amintit de un fapt care, desigur, spune mult mai multe.

— „Aproape că nu mai găsesc cuvinte pentru a spune cit sint de fericit că am reprezentat cu cinste culorile patriei" — *mărturisea cu emoție in glas muncitorul fruntaș Valeriu Bularca, in clipa cind ziarele din Tokio se pregăteau să anunțe lumii sportive victoria luptătorului romin la campionatele mondiale.*

Partidului i-am inchinat cu recunoștință fiecare din recordurile mele mondiale. Și, tot astfel toți ceilalți tovarăși de sport care au urcat in acest an podiumul invingătorilor.

In patria noastră, sportul merge mereu inainte. Indemnului, comuniștii ii adaugă peste tot un insuflețitor exemplu de muncă, pricepere și perseverență. Așa răzbim acolo unde la inceput e greu; așa obținem astăzi mai mult decit ieri și miine mai mult decit astăzi.

...E sărbătoarea Anului Nou! Te slăvim, partid iubit, pentru grija-ți părintească, pentru viața noastră nouă, bogată in bucurii. Și, ridicind paharul plin in cinstea victoriilor obținute, ne angajăm să urmăm și de acum inainte, cu nestrămutată incredere indemnul tău dătător de viață și putere, să muncim cu tot elanul nostru tineresc pentru a ridica pe culmi tot mai inalte gloria sportivă a scumpei noastre patrii.

IOLANDA BALAȘ
maestră emerită a sportului

Primele medalii de aur...

In sfîrșit, un an în care n-am mai rămas „datori" iubitorilor sporturilor nautice. Să spunem drept, nu ne simțeam bine tot stînd în... umbra canoiștilor, prezenți de atitea ori în fruntea clasamentelor olimpice, mondiale și europene. A venit însă și rîndul nostru. Drumul spre cele două medalii de aur a fost destul de greu! Dar... nu ne-a speriat, fiindcă am dorit din tot sufletul să aducem și noi, caiaciștii, patriei succese de prestigiu. N-am mai socotit in acest an nici ceasurile prelungite de antrenament, nici numărul kilometrilor cu „repetările" obositoare altădată...

Pe lacul Malta caiacul romînesc s-a afirmat, uimind pe specialiști așa cum, cu ani în urmă la Ballarat, aceiași specialiști priveau cu surprindere consacrarea canoiștilor noștri. „Blonzii", cum li se spunea adesea lui **Artimov și Conțolenco**, au spulberat supremația — devenită aproape tradițională a nordicilor — și după acei cinci sute de metri de luptă epuizantă tot Poznanul vorbea de victoria cuplului romîn...

1961 mi-a adus și mie împlinirea visului pe care-l trăiesc de cînd am pornit să străbat prima oară apele lacurilor noastre. Am devenit și eu campion european la caiac simplu viteză!

In ziua cînd reîntorși în patrie am adus țării primele medalii de aur cucerite în întrecerile de caiac, **Achim Sidorov și Alexe Iacovici** adăugau, la rîndul lor, o nouă floare la buchetul atîtor succese de mare prestigiu ale canoiștilor noștri.

AUREL VERNESCU
campion european

Doi vrednici fii ai Deltei! Nicolae Art
tuit în acest an cel mai rapid echipaj de ca
cucerit medaliile

SINGURELE DIN EUROPA!

Imi amintesc și acum că in zilele „mondialelor" de la Pekin se spunea adesea: „Două fete au salvat onoarea tenisului de masă european". *Să vă mai spun numele lor? Mai trebuie oare descrisă nemărginita bucurie care ne-a cuprins atunci cind* Maria Alexandru *și* Geta Pitică *cucereau in intrecerea cu cele mai bune palete ale lumii, titlul suprem? Sportul rominesc inregistra un nou și strălucit succes. Victoria fetelor ne-a adus aminte că este rindul nostru, al băieților, să confirmăm valoarea ridicată a tenisului de masă din țara noastră. Și ne-am pus pe muncă!*

Cel mai bun prilej ni l-a oferit „Cupa Campionilor Europeni". Gheorghe Cobîrzan, Adalbert Rethi *și eu am invins echipele campioane ale R. P. Polone și Franței cucerindu-ne dreptul de a disputa finala cu Lokomotiv Leipzig.*

Succesul ne-a aparținut in intregime și astfel o nouă Cupă a Campionilor Europeni impodobește astăzi vitrina cu trofee a mișcării noastre sportive. Noi nu uităm insă că avem mult de muncit pentru a putea obține performanțe pe plan mondial. Poate că in 1962...

Maria Alexandru și Geta Pitică
pe treapta cea mai înaltă
a podiumului învingătorilor

RADU NEGULESCU
campion republican

PE PISTELE EUROPEI

In statistica pe care și-o face oricare din iubitorii atletismului figurează la loc de frunte și multe din succesele

Maria Diaconescu a fost în 1961 a doua performeră mondială la suliță.

noastre, ale atleților romîni. Poate încă prea puține la băieți, dar mai multe ca niciodată la fete. Să ni le reamintim: trei din cele patru titluri de campioni balcanici la cros, echipa reprezentativă feminină — pentru a cincea oară cîștigătoare a Jocurilor Balcanice, echipele de juniori și junioare — invingătoare in cadrul primei ediții a J.B., 11 titluri de campioni internaționali ai R.P. Romîne, 8 medalii la Universiada de la Sofia, succesul fetelor asupra echipei Italiei și meciul egal cu formația Ungariei etc.

M-ați întrebat care dintre băieții noștri ar putea figura pe panoul de onoare al anului atletic 1961. Intrebarea mă pune puțin pe gînduri, dar hai să încerc: 1. **E. Kincses** — pentru mult așteptatele victorii balcanice ale sprinterilor noștri; 2. **V. Manolescu** — pentru cele cinci recorduri republicane, dar mai puțin pentru... Belgrad; 3. trioul **Vamoș—Barabaș—Grecescu; 4. V. Jurcă** pentru excelentul său record pe 200 mg, și cam atît! (n.r. după cum se vede „cronicarul" Sorin Ioan îl uită, în mod intenționat, pe atletul Sorin Ioan. Facem deci cuvenita... rectificare. De fapt **Sorin Ioan** merită primul loc în rîndul atleților noștri din acest an. De ce? Iată: în 1961 el a devenit campion mondial universitar, campion balcanic, campion internațional al R.P.R., campion republican, a stabilit două noi recorduri la lungime — 7,46 m și la triplu — 15,93 m).

Nu! Nu trebuie să-mi reamintiți de Ioli. Ar fi fost imposibil s-o uit tocmai pe ea. In '61 **Iolanda Balaș** și-a continuat zborul peste ștachetă și recordului lumii nu i-a fost hărăzită încă odihna... Mai mult, ce aș mai putea spune?

Cred însă că Moș Gerilă ne va aduce o dată cu tradiționalele cadouri și urarea (foarte bine venită!) ca în noul an și noi atleții să ne facem mai mult simțită prezența pe pistele Europei, în clasamentele performerilor mondiali.

SORIN IOAN
campion mondial universitar

In „Țara florilor de cireși"

Numai un om cu voința lui Valeriu Bularca, cu ambiția și perseverența lui, putea să străbată — in mai puțin de un an — drumul din tribuna de la Basilica di Masenzio, unde își plingea amarul infrîngerii, pînă la podiumul marilor campioni ai lumii de la Yokohama, unde — de data aceasta — lacrimile fericirii ii umezeau obrajii.

La Jocurile Olimpice de la Roma, Bularca a fost ultimul dintre noi. **La Yokohama, în țara florilor de cireși, a fost... primul!**

Noi, ceilalți, am căutat să nu-l lăsăm... singur. Și de aceea ne-am străduit din răsputeri — și sintem fericiți că am reușit — să intregim faima luptelor din țara noastră. Medaliei de aur a lui Bularca i s-au adăugat, in acele zile de iunie, două medalii de argint și una de bronz, mica delegație a țării noastre clasindu-se pe locul II din cele 21 de țări participante la mondiale.

★

Balcaniada de la Skoplje. A fost pentru noi un alt moment important. Am reușit însă și de data aceasta. Alexandru Geantă, Ion Țăranu, Gheorghe Szabad, Gheorghe Popovici și... Ion Cernea la „clasice" și Marin Cristea la „libere" n-au fost invinși pe stadionul Vardar, iar echipa noastră s-a clasat și ea pe primul loc.

Iar in 1962 dorim să culegem și mai multe victorii...

ION CERNEA
vicecampion mondial și olimpic

Bayonne: marele nostru examen!

Mi-ar fi aproape imposibil să descriu imensa bucurie pe care am trăit-o eu ca și toți ceilalți componenți ai echipei Republicii Populare Romîne, atunci cind, pe stadionul „23 August", zeci de mii de spectatori ne răsplăteau cu aplauze pentru acel memorabil 11–5, reușit in fața echipei de rugbi a Franței, considerată cea mai bună din lume.

Poate și mai greu imi este insă să redau incordarea și emoția care ne-au stăpinit inaintea meciului revanșă de la Bayonne. Nu mai aveam acum alături de noi publicul, care să ne incurajeze, să ne susțină, iar francezii, desigur, se pregătiseră să arate că rezultatul de la București era intimplător. De altfel, specialiștii francezi puneau in discuție numai scorul la care aveam să fim invinși. N-au vrut să țină seama de infringerea de la București și nici de valoarea și puterea de luptă a echipei noastre. Dar, acolo departe de patrie, pe malul Atlanticului, la Bayonne, rugbiștii noștri și-au confirmat din nou valoarea, au cucerit, fără falsă modestie galoanele consacrării. La Bayonne a invins excelenta pregătire fizică și tehnică a echipei noastre, dar in același timp și-au spus cuvintul moralul nostru, spiritul de echipă, voința și puterea de luptă a fiecărui jucător. Cu mare greutate și cu mult noroc echipa Franței a reușit să nu părăsească terenul din nou invinsă mulțumindu-se cu un rezultat de egalitate.

1961 a fost un an bun pentru rugbiul nostru, un an in care comportarea de la Bayonne a fost completată cu victoria, pentru a trei oară consecutiv, in „Cupa Păcii" și cu drumul impetuos pe care rugbiștii Griviței Roșii il străbat spre... „Cupa campionilor europeni".

VIOREL MORARU
maestru al sportului

Campioni

Priviți fotografia alăturată. E o imagine a bucuriei de nedescris care a cuprins întreaga noastră delegație atunci cind, după nesfirșitele minute ale prelungirilor, echipa noastră reprezentativă ciștiga, la Dortmund, titlul de campioană a lumii. Am culeș atunci roadele lunilor de migăloase pregătiri pe care le-am făcut pentru a aduce patriei o victorie sportivă, care să răsplătească grija și prețuirea cu care sintem inconjurați.

Am părăsit Dortmundul cu gindul la cei dragi de acasă, la zecile de mii de iubitori ai sportului, pe care i-am reintilnit citeva zile mai tirziu in tribunele marelui nostru stadion. Fiecare din noi a încercat, la demonstrația de pe „23 August", aceeași caldă emoție pe care o incerci numai atunci cind trăiești clipe de mare fericire.

Nu voi uita însă, in nici un caz, pe handbaliste. Asta cu atit mai mult cu cit fetele noastre au... drepturi egale de a impărți cu noi bucuria marilor victorii. Fetele de la Știința s-au dus la Praga decise să reediteze performanța de la București și s-au întors acasă cu „Cupa campionilor europeni", o strălucită confirmare a valorii handbalului nostru feminin. Iată deci că după cele două titluri de campioane mondiale la handbal in 11, fetele noastre s-au dovedit de neintrecut și la cel în 7!

Toate rezultatele internaționale ale handbalului nostru i-au determinat pe specialiștii de peste hotare să atribuie R.P. Romine locul I în ierarhia mondială a acestui sport. Aceasta constituie pentru noi o mindrie, dar și o obligație pe care ne vom strădui s-o îndeplinim cu cinste.

OLIMPIU NODEA
maestru emerit al sportului

Din înălțimi la

Aeroportul Clinceni a devenit in acest an o „bază sportivă" tot atît de cunoscută peste hotare ca și marile stadioane ale țării. Numele său a insoțit tot mai des rezultatele parașutiștilor romini, in dreptul cărora s-a

„Mica Olimpiadă" de la Sofia

Acum, la sfîrșit de an, este poate unul din cele mai nimerite prilejuri de a răsfoi buletinele de rezultate ale „Micii Olimpiade", competiție în care reprezentanții sportului nostru universitar au obținut un frumos succes, ocupînd locul II în clasamentul general al celor 32 de națiuni participante. Să facem așadar puțină statistică:

♦ **La Universiada de la Sofia au cucerit medalii de aur:** Iolanda Balaș și Sorin Ioan **la atletism, echipa feminină** de floretă (Olga Szabo, Maria Vicol, Ana Ene, Ecaterina Orb, Denisa Varvarichi), **cuplul** Julieta Namian—Mina Ilina **la tenis,** Sanda Iordan **la natație** și echipa masculină de volei; **medalii de argint:** Florica Grecescu, Maria Diaconescu, Zoltan Vamoș și Andrei Barabaș **la atletism, echipa feminină de ștafetă 4x100 mixt la natație,** Olga Szabo **la floretă individual; medalii de bronz:** Ana Roth și Virgil Manolescu **la atletism, echipa** feminină de volei, Sonia Iovan **la gimnastică, tenismanii** Ion Țiriac **la simplu,** Mina Ilina — Țiriac **la dublu mixt,** Gheorghe Banu **la sărituri de la trambulină și de la platformă,** Emilia Negulescu **la sărituri de la platformă.**

♦ **La Sofia doi atleți de-ai noștri** (Iolanda Balaș și Zoltan Vamoș) **au stabilit noi recorduri mondiale universitare la înălțime și respectiv la 800 m.**

♦ Sorin Ioan **(15,93 m la triplu) și** Virgil Manolescu **(52,52 m la disc) au stabilit noi recorduri republicane.**

★

Universiada de la Sofia, desfășurată sub lozinca „Știință-Sport-Prietenie-Pace", a prilejuit o nouă afirmare a tinerilor sportivi romini. In același timp ea a oferit posibilitatea de a cimenta prieteniile vechi și de a lega altele noi.

Prof. ION MUREȘANU
din secția sport a U.A.S.R.